

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

לפני כבוד השופטת דיאנה פסו-ואגו

תובע:

א.ב.

ע"י ב"כ עוה"ד אליאב בן ציון

נגד

נתבעת:

א.ע.ב.

ע"י ב"כ עוה"ד אביבית בוקובזה

פסק דין

מבוא ורקע

1. שתי תובענות הוגשו לבית המשפט, על ידי התובע, הוא האב. האחת קביעת אחריות הורית וזמני שהות, בעניינה ניתן פסק דין, ביום 12.04.25, והשנייה, זו שלפני, הפחתת מזונות, והכל בעניינם של שני קטינים: א.ב. יליד 03.09.11 וא. יליד 30.11.14, הם ילדי הצדדים, אשר נישאו כדמו"י ביום 31.10.10 והתגרשו ביום 18.10.17.

2. במסגרת ההליכים שהתנהלו בין הצדדים, הגיעו להסכמות שהתגבשו לכדי הסכם שלום בית וחילופין גירושין, שקיבל תוקף של פסק דין ביום 06.10.15. בהסכם נקבעו זמני שהות בין האב לקטינים, כך שישאו עימו בכל יום ב ו – ה וכל סופ"ש לסירוגין ובהתאמה נפסקו דמי מזונות בסך של 4,200 ₪ בתוספת מחצית הוצאות חינוך ורפואה (להלן: "ההסכם").

3. התובע פנה בתובענה להפחתת מזונות, תלה"מ 17316-04-18, וביום 06.11.18, ניתן פסק דין שקבע, כי התובע ימשיך לשלם מזונות הקטינים כפי שנקבע בהסכם, קצבת הנכות המתקבלת בעניינו של הקטין א.ב. תועבר לידי הנתבעת, וינוכה שיעור של 20% מהקצבה, שיועבר לידי התובע. (להלן: "פסק הדין").

תמצית טענות הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 24-04-21307 ב. נ' ב.

טענות התובע

4. בחודש יוני 2013 הוכר הקטין א.ב. כזכאי לקצבת נכות על ידי המוסד לביטוח לאומי, לאחר שאובחן על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה ולידי הנתבעת התקבל תשלום חודשי של 2,569 ₪. בשל כך פנה התובע לבית המשפט בשנת 2018, כאמור.

5. בחודש 02/21 אובחן גם הקטין א. ונמצא זכאי לקצבת נכות בסך 2,514 ₪ ובהתאמה, בעניינו של הקטין א.ב., גדלה הקצבה לסכום של 5,219 ₪. מכאן מחודש 02/21 מקבלת הנתבעת סכום של כ – 7,800 ₪.

6. לטענת התובע, הנתבעת לא הודיעה לתובע על האבחון הנוסף, על הקצבאות שמתקבלות וכך גם לא הודיעה לו דבר קבלת תשלום רטרואקטיבי על סך 387,705 ₪, שהתקבל לידיה.

7. כן טען, כי הוראת סעיף 38 להסכם, קובעת, כי עם לידת ילד נוסף, למי מהצדדים, יבחן חיוב המזונות מחדש. לטענתו הוראה זו מעגנת שינוי נסיבות בדבר הרחבת התא המשפחתי של מי מהצדדים, ומאחר ונולד לתובע בן, מזוגיותו הנוכחית, יש לבחון גובה המזונות, תוך בחינת הכנסותיו והוצאותיו, המעידים על שינוי נסיבות במצבו הכלכלי, עת הוא מתגורר עם בת זוג, יחד עם ביתה מנישואיה הקודמים.

8. עוד הוסיף וטען, כי חל שינוי נסיבות "קיצוני" לרעה במצבו הכלכלי, לאחר שפוטרו מעבודתו ועת מתקיים מקצבת אבטלה בלבד בעוד הנתבעת, הטיבה מצבה הכלכלית, הן בשל הקצבאות המתקבלות לידיה, והן בהיותה סטודנטית למשפטים שעתידה להגדיל השתכרותה עם סיום לימודיה והשתלבותה למעגל העבודה כעורכת דין. התובע בכתב תביעתו לא ציין גובה ההכנסות המתקבלות לידי הנתבעת, לגרסתו.

9. בסיכומיו טען התובע כי בשנת 2018 הכנסתו הממוצעת עמדה על 9,500 ₪ עת התגורר בבית הוריו ולא היו לו הוצאות, בעוד היום הכנסתו הממוצעת כ – 5,500 ₪, מתגורר עם בת זוגו ולו

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

1 הוצאות של לפחות 3,500 ₪ (מחצית המשכנתא וכלכלה). מנגד לידי הנתבעת מתקבלים כיום
2 הכנסות של כ – 30,000 ₪ הכוללים השתכרות, קצבה ודמי מזונות בעוד בשנת 2018 השתכרה
3 כ – 10,000 ₪ ואף הייתה מובטלת בחלק מהזמנים.

4

5 טענות הנתבעת:

6

7 10. תחילה ביקשה הנתבעת להפנות לכך שהתובע, בכתב תביעתו, פרט נתונים שאינם נכונים, בזמן
8 שהוא מתגורר בפועל עם בת זוגו, עובד למחייתו כשף ומנהל עסק של קייטרינג הנותן שירות
9 לאירועים בערבים ולו הכנסות בסכומים של עשרות אלפי ₪ בחודש. כן נטען כי התובע לא גילה
10 מידע באשר להכנסות בת זוגו. לדברי הנתבעת התובע מתנהל ברווחה, תוך נסיעות לחופשות, ללא
11 ילדיו הקטינים, אלא עם בת זוגו, ילדתה וילדם המשותף.

12

13 11. לטענת הנתבעת, הפרשנות שנתן התובע להוראת סעיף 38 לסכם, אינה נכונה, בזמן שסעיף זה
14 עניינו הרחבת התא המשפחתי של הצדדים יחדיו, הואיל וניסו לשקם את הנישואין. ההסכם נחתם
15 בזמן שהמשיכו לחיות יחדיו וביקשו לעגן האפשרות, שבמהלך ניסיון שיקום התא המשפחתי, יביאו
16 ילד נוסף לעולם.

17

18 12. בכל הנוגע לקצבאות הקטינים, מפנה הנתבעת לפסק הדין, שקבע, כי: "קצבת הילדים וכל הטבה
19 אחרת המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי עבור הקטינים ישולם ותועבר ישירות לאם,
20 ולא יחשבו כחלק מתשלום המזונות", זאת בנוסף לכך שקצבאות הנכות של הקטינים לא נועדה
21 "לכל מטרה", אלא לסייע להורים במימון הטיפולים והצרכים המיוחדים של הקטינים. כן מכחישה
22 הנתבעת, כי התקבל לידיה סך של כ – 380,000 ₪ מהמל"ל.

23

24 13. באשר לשינוי במצבה הכלכלי טענה הנתבעת, בסיכומיה, כי הדבר לא הועלה בכתב טענות התובע
25 ומהווה הרחבת חזית ולכן לא מצאה לנכון להתייחס לכך ולצרף מסמכים וביקשה להוסיף שכל
26 התקדמות בחייה, היא תוצאה של עמל ועבודה קשה. כבר עתה יאמר כי לא נהירה התנהלות הנתבעת,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

עת העלתה טענה בדבר הרחבת חזית, ואף נדמה כי הכריעה בה, שכן ככל ויקבע כי לא כך הוא, לא
הציגה מסמכים ומידע לסתור את טענות התובע.

14. ביום 02.02.25 נשמעה עדות הצדדים.

15. לאחר שהסתיים הליך לשמיעת ראיות, עתר התובע, לאשר הגשת ראיות על מנת להזים את עדותה
של הנתבעת. לאחר שנתקבלה תגובת הנתבעת. הבקשה נדחתה בהחלטה מפורטת מיום 10.5.25
וזאת למעט הסכמת הצדדים להגשת תלושי שכרה של הנתבעת לשנת 2024.

דיון הכרעה

16. שתי סוגיות מונחות להכרעה בפני בית המשפט. האחת – האם הוראת סעיף 38 להסכם מאפשרת
בחינת דמי מזונות הקטינים. השנייה – שינוי נסיבות נוכח תשלום קצבאות נכות בעבור הקטינים,
לידת ילד נוסף לתובע ושינוי במצבם הכלכלי של הצדדים.

17. קודם שאפנה להכרעה בנדרש, תבחן טענת הנתבעת שעניינה הרחבת חזית, לפיה, התובע, בכתב
תביעתו, לא העלה טענות בנוגע להכנסותיה ואין לאפשר לו לעשות כן במסגרת סיכומיו. עוד
הוסיפה, כי אף אם יש מקום לבחון הכנסותיה, יש לקחת בחשבון את זמני השהות, הנטל המוטל על
כתפיה, הדאגה הרובצת לפתחה בכל עניינה של הקטינים ללא כל סיוע חיצוני בניגוד למצבו של
התובע.

18. עיון בכתב תביעתו של התובע מלמד כי זו התבססה על מספר אדנים והם: פרשנות הוראת סעיף
38 להסכם, שינוי נסיבות שחל במצבם של הקטינים והצדדים, בדרך של הגדלת הכנסות האם בגין
קצבאות הקטינים המתקבלות לידיה וכן נוכח הכנסתה הצפויה בשל לימודים אקדמאים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

19. לאחר בחינת טענות התובע בכתב תביעתו ואלו בסיכומיו, לא מצאתי כי עסקינן בהרחבת חזית שכן כבר בתחילת ההליך טען לפער בהכנסות הצדדים בשל מצבו של כל אחד, לרבות השכלתה של הנתבעת וכי בעתיד תעסוק במקצוע עריכת הדין. דיי בכך כדי לאפשר לתובע הבסיס להעלות טענות הנוגעות להכנסותיה של הנתבעת כיום ואלו הצפויות להתקבל. לפיכך טענת הנתבעת בדבר הרחבת חזית נדחית.

סעיף 38 להסכם

20. הוראת סעיף 38 להסכם, קובעת:

38. מטאם על הצדדים כי כל האמור בפרק זה שסותרו "מזונות הקטינים" יחול כל עוד לצדדים שני בנים, ובמידה וייוולדו לצדדים ילד ואו ילדים נוספים והם לא יגיעו להסכמות לגבי גובה מזונותיהם של הילדים הנוספים, האמור בפרק זה יהיה בטל ומבוטל ומזונות כל ילדיהם של הצדדים יחד כפי שיבסס ציי בית המשפט לענייני משפחה בבאר שבע.

התובע ביקש לקשור בין לידת בנו מבת זוגו הנוכחית, לבין הוראה זו.

21. עסקינן בהסכם שגובש, כהסכם שלום בית, מתוך רצון לשקם יחסיהם, מאחר ושבו לחיות יחדיו. בנוסף כולל ההסכם הוראות למקרה בו ניסיון זה יבוא לקיצו. ההסכם קובע כי פרק "מזונות הקטינים" יחול "כל עוד לצדדים שני בנים". כן נקבע שבמידה "וייוולדו לצדדים ילד ו/או ילדים נוספים" והצדדים לא יגיעו להסכמות באשר לגובה המזונות בעניינם – הקבוע בפרק המזונות יבוטל "ומזונות כל (הדגשה בהסכם) ילדיהם של הצדדים", יקבע על ידי בית המשפט.

22. בסוגיה זו העיד התובע, בחקירתו, וטען כי:

"ת: כן כן. מכיוון שזה לא אומר שאנחנו צריכים להיות עם ילדים משותפים ביחד אחד עם השני זה מתייחס גם אם לכל אחד מהצדדים נולד ילד, הרי אנחנו זה הסכם של שלום בית / גירושים אם אנחנו בשלום בית מן הסתם אני לא אמור לשלם מזונות, אם אנחנו מתגרשים גם

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

לכל אחד נולד ילד, חוק בטל ומבוטל, הרי אני רגע לא הבנתי סתם לדוגמה אני מתגרש, לא אמורה להיות משפחה חדשה? לא אמור להיות לי עוד ילדים?

...
ת: אני הבנתי את הסעיף שבמידה וייוולדו לצדדים ילד או ילדים נוספים אז פרק המזונות מבוטל ויהיה ניתן עליו באופציה אחרת אבל אם אני מתגרש ממנה מה הסיבה מבחינתי להביא את הילדים הנוספים? כאילו איפה למה.

...
: אז אתה מבחינתך זה אומר שאתם הסכמתם ביניכם שאתם תסכימו לגבי מזונות של ילדים אחרים.

ת: לא יודע אם לפרש את זה בצורה הזאתי אבל

...
ת: לא יודע אין לי אין לי את התשובה לתת לך".

מנגד העידה הנתבעת, שכוונתם הייתה ליתן מענה למצב בו יורחב התא המשפחתי שלהם, הואיל ופנו לשלום בית וכפי דבריה:

"ת: מתוך הנחה שביום אם במידה ואנחנו הולכים לשלום הבית הזה שחתמנו עליו התגרשנו רק שלוש שנים לאחר מכן, אם במידה ובתוך הזמן הזה שאנחנו מחליטים להיות בשלום בית וייוולד לנו עוד ילד אז הסעיף של המזונות כי יהיה לכם עוד ילד, אז בואו נוציא את הכל מחדש ונפנה לבית משפט בעניין זה.

: ולא היה שיח שאולי מישהו מכם ילך ויהיה לו ילד מבן זוג אחר?
ת: לא.

: יהיה לו חיים אחרים שיהיה לו זוגיות אחרת?

ת: מעולם לא הוא דווקא

: לא אולי לא במובן הזה של ההסכם.

ת: במובן של שלום בית אתה מדבר על הרצון להיות ביחד".

23. התובע לא ידע לתת הסבר כיצד הוראת סעיף 38, כפי פרשנותו, מתיישבת עם האפשרות כי במקרה

בו למי מהצדדים ייוולד ילד נוסף, שלא במסגרת הקשר ביניהם. וכך לא ידע לתת מענה מדוע אפשרות זו כלל עוגנה בהסכם וכיצד זו ניתנת להכרעת הצדדים, ללא שעמדת צד ג', (האב או האם החדשים) יילקחו בחשבון. מה מעמדו של מי מהם בנוגע למזונות ילדו של אחר, לבטח עת מזונות אלו נקבעים במקרה של סכסוך/פירוד/גירושין.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 24-04-21307 ב. נ' ב.

24. לבד העובדה כי הגיונם של דברים הוא שהסעיף עוסק בילדים משותפים של הצדדים עצמם, כך גם עולה מנוסח הסעיף, הקובע, כי פרק המזנות יעמוד כל עוד לצדדים "שני בנים" וככל וייוולד לצדדים, ילד נוסף, יוכלו לדון בסוגיית מזונות "כל" הילדים, בשנית. לא לחינם הודגשה המילה "כל", שעניינם כלל הילדים של הצדדים עצמם, בהינתן שאכן פנו לשלום בית ועלתה הסבירות שיביאו ילד נוסף לעולם.

הוראה זו גם עומדת בשורה אחת עם הדין, ההלכה והצרכים של קטין נוסף שיצטרף למשפחה.

לפיכך – אני דוחה את טענת התובע לפיה הוראה זו מאפשרת בחינת מזונות הקטינים מחדש.

שינוי נסיבות

25. פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין ומקום שארע שינוי נסיבות מהותי ניתן להידרש מחדש לחיוב המזונות (ר' ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, לו(3) 187 (1982)) ולבחון את פסיקת המזונות דה נובו בהתאם להלכה הקיימת, לרבות העקרונות והכללים שהותוו במסגרת בע"מ 919/15. מכאן כי עצם ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 אינה מהווה בסיס ועילה לבחינת חיוב מזונות, אלא ככל ונמצא כי יש לבחון חיוב זה, יעשה הדבר בהתאם להלכה.

26. ההלכות הרלוונטיות לעניין שינוי מזונות קובעות כי אך שינוי נסיבות מהותי מצדיק שינוי דמי המזונות, כאשר על הצד העותר לשינוי, מוטל הנטל להוכיח שאכן חל שינוי, וזאת בנסיבות שלא ניתן היה לצפותו מראש. נטל זה כולל ביסוס הטענות תוך תמיכה בראיות ומסמכים (ר' ע"א 442/83 משה קם נ' דבורה קם, לח(1) 767 (1984)). המושג "שינוי נסיבות" יפורש באופן דווקני, על מנת שוודא שהאיזון בין סופיות הדיון למצבי החיים המשתנים, לא יופר (בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, (פורסם בנבו), (2007)).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

כן אין לצאת מתוך הנחה כי כל שינוי נסיבות מביא לשינוי אוטומטי של דמי המזונות (ר' ע"א 1880/94 רחל קטן נ' אלי קטן, מט(1) 215 (1995)).

צא ולמד, כי על מבקש שינוי פסק הדין המקורי למזונות, להוכיח התקיימותם של שלושה תנאים מצטברים: שינוי נסיבות מהותי, שהוא בלתי צפוי ההופך את חיוב המזונות הקיים לבלתי צודק ומצדיק דיון מחדש בחיוב המזונות (ר' לעניין זה גם תלה"מ (משפחה ירושלים) 64065-11-19 18.10.2021).
האב נ' האם (פורסם בנבו, 18.10.2021).

שינוי נסיבות יכול שיהא באחד מרכיבים אלו: עצם החיוב, שיעור החיוב, צרכי הזכאי, יכולת החייב, יכולת ההורה "המשמורן" ורכושו של הקטין.

27. כפי שיפורט להלן, בנסיבות המקרה דנן, לא עלה בידי התובע להוכיח שינוי נסיבות מהותי, בלתי צפוי, ההופך את חיוב המזונות הקיים לבלתי צודק ואשר מצדיק בחינה מחודשת של גובה דמי המזונות שנפסקו.

קצבאות הקטינים:

28. התובע בסיכומיו טען כי לאחר ניהול ההליך יש לקבוע כי המזונות אותם משלם הם גבוהים ואינם מוצדקים, נוכח הדין וההלכה שעניינם דמי מזונות לקטינים מעל גיל 6 ונוכח המצב הכלכלי בו הוא שרוי. לעומת מצבה של הנתבעת, אשר בנוסף מקבלת לידיה קצבת נכות בעבור א.ב., בנם הקטין, בזמן שזמני השהות כמעט שווים. לדבריו היות ולא נעשה שימוש בכספי הקצבה של א.ב., להוצאות מיוחדות, יש לראותה ככזו המשולמת כולה לצרכיו השוטפים ולכן בפועל הנתבעת מקבלת לידיה כפל מזונות ויש לפטור אותו מתשלום בעבור הקטין א.ב..

29. יאמר כבר עתה, כי שאלת קצבת הקטין א.ב. נבחנה והוכרעה בפסק דינו של בית המשפט, משנת 2018 ולכן אין מקום לפתוח הדיון בסוגיה זו בשנית, בכל הנוגע לקצבה זו בלבד. מכאן עולה שאם

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

1 ימצא כי לידי הנתבעת מתקבלת אך הקצבה בעבור הקטין א.ב., לא ניתן לשוב ולדון בה, שכן יהיה
2 בכך, לכאורה, דיון בבקשה שבמהותה בקשה לביטול/שינוי פסק דינו של בית המשפט. ולא זו
3 התובענה שלפני.

4
5 30. בדיון קדם המשפט מיום 29.09.24, העידה הנתבעת כי קצבתו של הקטין, א., הופסקה ובדצמבר
6 2024 עתידה להתקיים וועדה נוספת לבחינת הזכאות. כן העידה כי בפועל התקבלה קצבה מחודש
7 אפריל 2022, בנוסף לסכום בעבור שנה למפרע ובעבור הקטין א.ב., הקצבה ממשיכה להתקבל.
8
9 לעניין אופן השימוש בקצבאות העידה:

10 "לשאלת בית המשפט מה אני עושה עם א.ב., אני משיבה שהוא אובחן על הספקטרום בתפקוד
11 בינוני, לקחתי אותו לחוגים לחוג "מפתח צעיר", מיותר לציין שהוא לא רצה להשתתף
12 בהוצאות האלו, התובע.
13 אני לוקחת אותם לפסיכיאטר אחת ל-3 חודשים, אני מגיעה איתם לטיפולים בקהילה פרא
14 רפואיים כשאפשר, אני מחפשת פסיכולוג שיעזור לנו להתמודד עם גיל ההתבגרות. שילמתי
15 כמעט 4500 ₪ לשנה על החוגים.
16 לשאלת בית המשפט למה משמשת הקצבה, אני משיבה נעליים, תספורת, חוגים "מפתח צעיר"
17 400 ₪ לחודש, חוץ ממה שאנחנו מקבלים מהקהילה, יש לו סייעת מהרווחה, אני משלמת
18 470 ₪ בחודש, הפסיכולוג דורש ממני יום חופשה אבל זה ללא עלות. הוא בן 13.
19 לעניין א., גם לקחתי אותו לחוגים, חוגים רגילים. לגבי א.ב., החוג של המפתח הצעיר כל ילד
20 יכול להירשם זה לא משהו ייחודי למצב שלו."
21

22 לשאלת בית המשפט, כיצד משמש חלקו של הקטין בקצבה, המתקבל לידי, השיב התובע:
23 "לשאלת בית המשפט מה אני עושה עם הקטינים, בסופ"ש אנחנו תמיד יוצאים לבלות, אני לא
24 לוקח את הקטינים לכל פעילות מיוחדת לעניין הצרכים שלהם, זה הולך למזון וביגוד וכו."
25
26 אם כן נלמד, כי הקצבאות לא שימשו את צרכיהם המיוחדים של הקטינים אלא ההוצאות השוטפות
27 "הרגילות".
28

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

31. הנתבעת העידה כי כלל הנדרש לקטינים ובייחוד לקטין א.ב. מתקבל במסגרת המוסד החינוכי ולה
אין הוצאות נוספות, למעט תשלומים שאינם עולים על מספר מאות ₪ לחודש, לכל היותר. ובסופו
של יום שני הצדדים עושים שימוש בקצבתו של הקטין א.ב. להוצאות שוטפות בלבד.
32. מעדויות הצדדים נלמד כי במועד הגשת התובענה, חודש אפריל 2024, לא התקבלה עוד קצבת
נכות בעניינו של הקטין א. וכתוצאה מכך הוקטנה הקצבה בעניינו של הקטין א.ב., כך שבסופו של
יום מתקבלת קצבה אחת, בעבור א.ב., בסכום של כ – 3,500 ₪. סכום זה זהה לסכום שהתקבל
ערב פסק הדין בשנת 2018, מתוכו מועבר, לידי התובע, שיעור של 20%.
- אם כן ניתן לקבוע כי התובע לא הצליח להרים הנטל ולהוכיח כי לידי הנתבעת מתקבלות קצבאות
גבוהות עבור הקטינים, מאלו שהתקבלו ערב פסק הדין.
33. כך גם לא הצליח התובע להרים הנטל להוכיח כי לידי הנתבעת התקבל סכום של כ – 380,000 ₪
בעבור תשלום למפרע. בעניין זה העידה הנתבעת כי כזה התקבל לידיה, באופן חד פעמי, עבור 12
חודשים למפרע. התובע לא הוכיח חלקו של א. וחלקו של א.ב. (בהנחה ובגין כל קטין התקבל סכום
למפרע), שכן ככל ועסקינן בתשלום למפרע שהתקבל בעבור הגדלת הקצבה לקטין א.ב., קיים מענה
בפסק הדין, קרי יש לנכות שיעור 20% ולהעביר הסכום לידי התובע.
- ככל והתקבל כזה בעבור הקטין א., אין מדובר בשינוי נסיבות קבוע המחייב בחינת דמי המזונות,
אלא בתשלום חד פעמי שאינו מהווה שינוי נסיבות בעניינינו.
34. על מנת שלא יצא הדף חסר, אציין כי הנתבעת קיבלה לידיה, לתקופה מסוימת, משנת 21 ועד
04/24, קצבה עבור א. וכזו מוגדלת עבור א.ב., וזאת ללא שמצאה לנכון לשתף את האב במצבו
של הקטין ובכספים שמתקבלים או התקבלו באותה עת והכל הגם חובתה לעשות כן וזכותו של
התובע. בפי הנתבעת לא היה כל הסבר מניח את הדעת להתנהלותה. כן לא ברורה להיכן הופנו
הכספים ומה נעשה עימם, שעה שהעידה כי בפועל לא שולמו תשלומים עבור צרכים מיוחדים של
הקטינים. כן לא נטען הקטינים נדרשים לטיפולים מיוחדים בעבורם משלמת הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

הגם האמור אין בכך כדי לשנות מתוצאות פסק הדין, אך יש בכך כדי להבהיר לאם כי התנהלותה
מנוגדת לחובותיה.

מכלל האמור אני דוחה טענת האב בדבר שינוי נסיבות בשל קבלת קצבאות הנכות.

ילד נוסף לתובע

35. ראשית לכל, יוטעם כי בכל הנוגע ללידת ילד נוסף לאב, **מאיישה אחרת** – ההלכה קובעת כי לא די בלידה זו כדי לבסס שינוי נסיבה להפחתת מזונות; ואולם, כאשר היא חוברת יחד עם ירידה במצבו הכלכלי של האב, מצדיק הדבר התערבות במזונות שנפסקו (ר' תלה"מ 48390-07-17 ט' נ' ט' (פורסם בנבו), פסקאות 18-21; תלה"מ (משפחה קריות) 31775-01-20 פלוני נ' אלמונית (נבו) 14.7.2024, פסקאות 37-39).

אם כן לא די בנסיבה זו ויש לבחון ייתר הנסיבות הנטענות על מנת לבחון האם אכן חל שינוי נסיבות שיש בו להוביל להפחתת חיוב המזונות.

מצבם הכלכלי של הצדדים:

36. התובע בסיכומיו טען כי הינו "מחוסר דיור" ומתגורר בביתה של בת זוגו, להם ילד משותף כבן 4, ועליו לשלם לידיה דמי שכירות ראויים, הואיל ומתגוררת עימם גם ביתה של בת זוגו, מקשר קודם, וילדם המשותף, וילדי הצדדים בזמני השהות עימו. לכן, לדבריו, עליו להעביר לידי בת זוגו, 7,000 ₪ בחודש, בגין חלקו בהוצאות, אך אינו עושה כן בפועל ובת זוגו נאלצת להסתייע בבני משפחה.

התובע בסיכומיו מפנה לגובה הכנסותיו אל מול הכנסותיה של הנתבעת, כיום ובמועד שקדם לעריכת ההסכם, אז שכרו עמד על כ – 9,500 ₪ בממוצע וכיום עומד על 5,500 ₪ בממוצע, כך גם באשר

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

להוצאותיו עת התגורר, במועד פסק הדין, בבית הוריו, וכעת בבית בת זוגו. מנגד הנתבעת, לדבריו, במועד ההסכם, השתכרה בסך כ – 4,400 ₪ וכיום בסך כ – 30,000 ₪. לדבריו יחס ההכנסות עומד על 66:33.

באשר לאמור יש להבהיר, בשלב זה, כי הכנסות הנתבעת, לגישת התובע, כוללות דמי המזונות, אך לצורך הכרעה בשאלת השינוי, ובהתאם לפסוק המזונות, רכיב זה אינו חלק מההכנסות המחושבות. בנוסף הקצבה של הקטין א.ב., מתקבלת לידי הנתבעת, בשיעור של 80%.

37. הנתבעת בסיכומיה עותרת לקבוע כי התובע לא הוכיח שינוי נסיבות, כאשר בניגוד לכתב הטענות הוכח בעדותו, כי מתגורר עם בת זוגו ומנהל משק משותף משנת 2020, עוד במועד פתיחת התיק, העסק אותו פתח קרם עור וגידים עסק ומנהל בשיתוף עם בת זוגו (מפנה לעדותו בעמ' 25 מיום 2.2.25).

כן מפנה לסתירות שעולות מעדותו של התובע בכל הנוגע להתנהלות הכלכלית היום יומית, לרווחתו וליכולתו הכלכלית, בעודו מתגורר עם בת זוגו וחמש נפשות, עובד ומשלים הוצאות שוטפות כאשר מאז ומתמיד בת זוגו שילמה את חיובי המשכנתא בנכס בו הם מתגוררים וכן את ההוצאות השוטפות של הנכס.

בכל הנוגע לטענת התובע המתייחסת לשכרה של הנתבעת, טענה בסיכומיה, כי לא אירע כל שינוי נסיבות ממועד עריכת ההסכם ויש להתחשב בזמני השהות, הנטל המוטל על כתפיה, הדאגה הרובצת לפתחה בכל עניינה של הקטינים ללא כל סיוע חיצוני בניגוד למצבו של התובע. כמובא לעילה הנתבעת לא הציגה הנתונים הרלוונטיים, לדידה מהטעם שעסקינן בהרחבת חזית.

38. התובע אמנם טען טענות העוסקות במצבם הכלכלי של הצדדים קודם למועד ההסכם, אך היות והליך נוסף, להפחתת המזונות, ננקט על ידי התובע, בשנת 2018, יש להתייחס לשינוי ממצבם ערב פסק דין זה, שכן אז העלו הצדדים הטענות הרלוונטיות ולמצער היה עליהם לעשות כן.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

39. הנתבעת העידה בעניין שכרה, קודם וסמוך למועד פסק הדין משנת 2018, ומעדות זו נלמד כי בחלק מהזמן לא עבדה ובחלקו הועסקה בחברות שונות ושכרה "סביבות 11 – 10".

בנוגע למצבה כיום, כפי תלושי השכר שהוגשו, עולה כי הכנסתה גדלה במספר אלפי ₪ בחודש וכדבריה:

"יפה אז אני לא אני שואלת יש כאן תלושים פשוט משכורת יותר גבוהה, 18, 17, 15, כל מיני.

ת: נכון."

לגבי הכנסתה העתידית, העידה הנתבעת, כי:

ש: יפה, אוקיי. עכשיו תספרי בבקשה על מצבך התעסוקתי כפי שאת רואה אותו בעתיד הקרוב.
ת: אוקיי, אז אני יכולה להגיד שבשעה טובה בחודש אוקטובר האחרון סיימתי את לימודי המשפטים שלי, ב- 14 לפברואר אני מתחילה את ההתמחות שלי זאת אומרת שאני צפויה לירידה

...

ת: בחודש ב- 15 לפברואר אני מתחילה את ההתמחות מה שצופה ירידה דרסטית בשכר שלי, מעבר לכך, בחודש יולי ואוגוסט לקחתי מראש כבר חופש מלא כי מבחני הלשכה יתבצעו בחודש ספטמבר.

...

ש: איפה את אמורה לעבוד?

ת: אצל משרד עורכי דין XX.

ומה השכר?

ת: שכר המתמחה, שעת.

כמה

ת: נוטה ל- 4000 בין 4000 ל- 5000 שקלים לחודש."

אם כן כיום הנתבעת מועסקת, או עתידה להיות מועסקת כמתמחה בעריכת דין אך לא היה לקבל כל מידע באשר לעבודתה העתידית כעורכת דין, ככל ואכן בכך תעסוק.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

40. מן הראיות שהוגשו לעיון בית המשפט, לרבות תלושי שכרה של הנתבעת עולה כי שכרה הממוצע לשנה כ – 15,410 ₪ (מדצמבר 23 ועד נובמבר 24 ועד בכלל).

לסכום זה יש להוסיף קצבת הקטין א.ב. על סך כ – 3,500 ₪ בניכוי שיעור של 20%, קרי סך נוסף של כ- 2,800 ₪.

לכך יש להוסיף קצבת קטינים על סך 269 ₪.
כן מדפי חשבון הבנק של הנתבעת עולה הכנסה חודשית נוספת של כ- 4,100 ₪ בממוצע וכפי עדותה זו הכנסה בגין פעילות ייחודית, מסוג מלגה במסגרת פרוייקט "פרח". התובע לא הוכיח כי עסקינן בהכנסה קבועה ומקור שניתן לפנות אליו בכל עת וכן לא עמד בנטל להראות כי עסקינן בהכנסה שיש להחשיבה כחלק מפוטנציאל השתכרותה של הנתבעת.

לכן אני קובעת, כי, במקרה שלפני, לא ניתן להתייחס לסכומים אלו כהכנסה שיש לכלול אותה בבחינת פוטנציאל השתכרותה של הנתבעת.

41. מכלל האמור ניתן ללמוד פוטנציאל השתכרותה של הנתבעת, על בסיס המונח בפני בית המשפט, בזמן שלא ניתן לדעת שכרה העתידי ולהכריע בתובענה בהתאם לו, עת מדובר במידע ספקולטיבי ותאורטי, בייחוד עת אין עסקינן בהתפתחות טבעית בעבודתה של הנתבעת, אלא פניה לעיסוק ותחום חדש, לאחר שהשתלבה בלימודי משפטים. תחום שלא ניתן לדעת עתידה של הנתבעת והתובע לא הצליח להוכיחו.

42. התובע לא הוכיח ולא הצליח להרים הנטל באשר לשכר הצפוי להתקבל בידיה של התובעת ולא דיי בכך שסיימה את לימודיה האקדמיים וכי זו לכאורה הדרך שמבקשת היא לפסוע בה, קרי לעסוק התחום עריכת הדין, תחום רחב שלא ניתן לקבוע מראש אופיו, ההצלחה בו, והשכר לצידו. כפי שלא ניתן לעשות זאת בכל תחום אחר, כך גם לא בעסק בו החליט התובע לעסוק, ולקדם, קייטרינג ואירועים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

סופו של דבר התובע לא הצליח להוכיח שכרה של הנתבעת מעבר לזה שהתקבל לידיה ערב התובענה, קרי לצורכי התובענה שלפני, 18,500 ₪ לחודש לערך, בעוד בשנת 2018 עמדת על 12,800 ₪ לערך, ללא התחשבות במלגה.

לאמור יש להוסיף כי לנתבעת הוצאה מסוג משכנתא בסכום של כ- 5,000 ₪ בחודש. לפיכך הכנסתה הפנויה כ- 13,500 ₪.

מכלל האמור עולה כי אכן חל גידול בשכרה של הנתבעת ממועד מתן פסק הדין בשנת 2018, באופן שהכנסתה גדלה בשיעור של 47% ובהתאם ניתן לקבוע פוטנציאל השתכרותה לצורך ההכרעה בתובענה שלפני. עם זאת אין הדבר תואם באשר לרכיב הכנסתה הפנויה.

43. התובע העיד, בעניין מצבו הכלכלי, נכון לשנת 2018 ואילך, כי הכנסתו הממוצעת עמדה על כ- 10,000 ₪, לאחר מכן פוטר והתקבלו לידי דמי אבטלה, עת במאי 2024 החל לנהל עסק (ואף לפני כן). לגביו העיד:

"ש: אני רוצה לשאול אותך, איך אתה מסביר אתה טוען שאתה מרוויח 5 – 6 אלף שקל 4 – 5 אלף שקל נטו, איך אתה אני הסתכלתי על הכרטיסי אשראי שלך ויש לך 11 אלף שקל, 13 אלף שקל על הכרטיסי אשראי, בן אדם שיש לו הכנסה של 5000 שקל יש לו הוצאות של 13 אלף שקל?"

ת: אני בשלב הקמה של העסק, ההוצאות שלי הם הרבה יותר גדולות מהכנסות שלי. איפה רכישת הציוד? איפה רכישת של מחסן קטן בתוך הבית לשים את הציוד בפנים? זה דברים זה דברים שהם אמורים להיות נפרדים מכלי הבית, זה אין לי ברירה זה דברים שאני חייב לרכוש אותם, ולכן גם ההוצאות פה הם הרבה יותר גדולות מהכנסות.

ש: שאנחנו מסתכלים בפירוט כרטיסי אשראי שלך אני מפנה אותך ל- בין עמודים 144, 145, לנספח 6, ואני רואה שאתה אוכל די טוב, אתה צורך איזה 6 – 7 אלף שקל לחודש אתה צורך בשר, מרכול הבשר, נתח קצבים 4000 שקל, אתה כל כך אתם אוכלים כל כך הרבה בשר?

ת: הבשר משמש לעסק בלבד, אני קונה בשרים במקומות אני גם מחפש תמיד את המקומות שיהיו בהם מבצעים כדי לקנות בשרים, זה משמש נטו לאירועים שלי, לא לצורך הבית.

ש: אם נשאר שאריות אתה מרשה לעצמך

ת: נשאר שאריות בוודאי שאני הביתה, אני לא אזרוק את זה לפח.

ש: אז אז בגדול זאת אומרת ההוצאות שלך רוב ההוצאות הם זה זאת אומרת איך שהעסק שלך עובד, אם יש לך הכנסות של 20 אלף שקל באותו חודש כן? היה לך 4 – 5 אירועים,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 24-04-21307 ב. נ' ב.

1 הכנסת 20 אלף שקל ברוטו, אז כמה מתוך זה הולך על הפרודוקטים הוצאות ישירות על ה-,
2 כמה אחוז?

3 ת: אני לא יודע להגיד לך בדיוק באחוזים אבל אני יכול להגיד שאם אני נותן לבן אדם היום
4 תפריט מסוים אני מרוויח עליו 50 שקל פר אדם, יוצא לי מאירוע להרוויח 800 – 900 שקל,
5 וכמה אירועים יש לי? אני כאילו אני חדש בתחום, יש אלף ואחד מתחרים.

6 ש: בעזרת השם שאתה תפתח

7 ת: אמן

8 ש: בזה אז אתה תרוויח יותר

9 ת: אמן אמן גם אם זה אירוע שהוא יהיה גדול יותר אז הרווח עדיין לעומת ההוצאות שלי אני
10 מרוויח כלום ושום דבר. אני צריך לעשות 20 אירועים בחודש כדי להגיע לפה למשכורת
11 מסוימת".

12
13 בכל הנוגע לאופי העסק, מספר האירועים, הסכמים, תקבולים וכיוצא בזה, לא הוגש דבר על ידי
14 התובע.

15
16 44. עוד העיד, כי לא מצא לנכון לציין את קיומו של העסק במועד הגשת התובענה הגם שמספר ימים
17 לאחר מכן נרשם כעוסק מורשה, והגם שמעדותו נמצא כי כבר קודם למועד הגשת התובענה החל
18 לעבוד בעסק, אף אם בהתנדבות, לטענתו, וזאת עוד במרץ 24, במועד שייתכן וקיבל לידיו דמי
19 אבטלה.

20 כן העיד שבת זוגו עובדת עימו בעסק ומסייעת בשיווקו ובניהולו.

21
22 45. לגבי השכר שמתקבל ושעתיד לקבל העיד:

23 "ש: רק שנייה. אתה מציין שיש לך הכנסה בחודש אוקטובר 24 של 22,590, נובמבר 2024
24 אתה מציין הכנסה של 18,300, נכון?
25 ת: נכון.

26 ש: עכשיו מדובר בעצם בעסק שקיים סך הכל חצי שנה?

27 ת: טיפה יותר כן אוקיי.

28 ש: וכבר אתה מצליח להגיע להכנסה של 20 אלף שקל לחודש, תאשר לי בבקשה שמן הסתם
29 ככל שהזמן יחלוף והעסק יתפתח ההכנסות ילכו ויגדלו בהתאם.

30 ת: לא בטוח.

31 ש: לא בטוח?

32 ת: יכול להיות שגם העסק הזה ייפול.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

ש: לפי מה שאני רואה מנספת 5 רואים שכל חודש ההכנסות הולכות ועולות, ביוני 24 אתה
עכשיו הכל זה נתונים שלך כן?
ת: כן כן
ש: אני לא נכנסת איתך בכלל לחישוב
ת: אין בעיה.
ש: נתונים שלך על סמך מה שאתה אומר, יוני 24 זה 13,737, יולי אתה עולה ל- 15, אוגוסט
16,676, ספטמבר ואז אנחנו רואים
ת: מה ספטמבר תצייני את הסכום.
ש: ספטמבר
ת: תצייני את הסכום
ש: 8750 ואז אנחנו בעצם מגיעים לאוקטובר נובמבר שזה החדש ביותר ואתה בסביבות ה-
20 אלף שקל. עכשיו, לגבי הנתונים של כרטיסי האשראי שגם אותם אתה מציין פה, אנחנו
רואים חיובים של המומחים לבשר
ת: נכון.
ש: זה מן הסתם הוצאות של העסק נכון?
ת: כן.
ש: אוקיי, אז אתה מגיע בכרטיס האשראי שלך גם ל- 23 אלף שקל הוצאות שזה גם ההוצאות
של העסק וגם ההוצאות של הבית."
התובע הגיש אישורים בדבר הכנסותיו לשנת 24, הכוללים דמי אבטלה בסך ממוצע של 8,000 ₪
(11/23 ועד 05/24) ולאחר מכן דוח רווח והפסד ממנו עולה כי הכנסתו כ - 4,500 ₪ לחודש,
קרי לשנת 24 הכנסתו הממוצעת כ - 6,500 ₪.
נכון לומר שהנתונים שהוצגו אינם משקפים את אלו שאכן היו בפועל ולבטח לאחר שהעסק, כפי
דברי התובע, עבר משלב ההתנדבות לשלב ההכנסות. אין ולא הוגש מידע רחב יותר באשר לעסק,
אשר אף הוא, כפי סברת התובע, עתיד לגדול (למצער קיימת אפשרות כזו) ולהתרחב ובהתאם עתיד
לייצר הכנסות גבוהות יותר.
אין בנתונים הנ"ל כדי להעיד על יכולת השתכרותו של התובע, אלא הכנסותיו הנטענות ללא מיצוי
הפוטנציאל של התובע ונדמה כי גם של העסק, אותו ניתן כבר עתה לומר כי, ניתן ויש לבסס על
גובה ההכנסה שקדמה לערב פיטוריו, והיא כדבריו, ממוצע חודשי של 10,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

- 1 גם בעניין זה לא הוגשו כלל המסמכים על ידי התובע על מנת לבסס הכנסתו בשנת 2018 ובית
2 המשפט פנה לבחון המידע הרלוונטי בתיק הקשור, תלה"מ 17316-04-18, בו ניתן פסק הדין, ומהם
3 עולה כי שכרו הממוצע השנתי קודם למועד פסק הדין עמד על סך של כ – 9,000 ₪ ושכרה
4 הממוצע של הנתבעת כ – 10,000 ₪.
5
6 46. הוכח ונמצא כי התובע מנהל עסק שבשלב זה מייצר הכנסות גבוהות מאלו שהשתכר בהן בשנת
7 2018 וכך ניתן להיווכח מהמסמכים שצורפו ומעדותו של התובע, המבססים כי גם בתקופה
8 שהתקבלו לידי דמי אבטלה עבד במסגרת העסק, הוציא הוצאות גבוהות לטובתו ואף הכניס הכנסות,
9 כאשר עשה כן בשיתוף פעולה עם בת זוגו, במסגרת אירועים שקיבלו תהודה ברשתות החברתיות
10 ובציילומים שמפרגנים ליכולותיו של התובע.
11
12 47. בת זוגו של התובע, גב' ע.ק., העידה, באשר להכנסותיה, וזאת לאחר שניתן צו לגילוי מסמכים,
13 מסוג תלושי שכרה של העדה והדבר לא התבצע.
14
15 מעדותה נמצא כי שכרה, ברוטו עומד על כ – 15,000 ₪ ובניכוי מיסי חובה, שכרה כ – 13,500
16 ₪, כאשר ישנם חודשים בהם התקבל שכר גבוה יותר בשל אירועים חד פעמיים, שונים הכנסה זו
17 היא בנוסף לדמי מזונות המתקבלים בעבור ביתה מנישואיה הקודמים, בסך 2,200 ₪. מעדותה נלמד
18 כי התובע מתגורר עימה בביתה, שבבעלותה. כן נלמד כי במשך כל תקופת מגוריהם יחדיו, שילמה
19 בחיובי המשכנתא, ארנונה ותשלומים שוטפים.
20
21 העדה העידה בנוגע לחיי בני הזוג, והקשיים הכלכליים אשר חווים, נוכח מצבו הנטען של התובע,
22 אשר אינו מסייע בכלכלת הבית בשל חסרון כיס. עם זאת העדה לא ידעה לספר אימתי בכלל כן
23 הועברו כספים לידיה, האם אך כשהיה מועסק או גם עת קיבל לידי דמי אבטלה, והעידה כי אינה
24 זוכרת וזאת בנוסף לכך מהמסמכים שהוגשו נלמד אחרת. התובע העביר סכומים של אלפי ₪, גם
25 במועדים בהם טען כי הוא מצוי באבטלה.
26

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

הנה כי כן העדה לא הצליחה להציג תמונה ברורה של ההתנהלות הכלכלית בינה לבין התובע ובאשר למצבו הכלכלי של התובע, כאשר גם המסמכים שהוגשו על ידי התובע לא היה לתמוך, באופן מלא, בגרסתה.

כן לא הוכח כי התובע משלם בפועל את רכיב המשכנתא וההוצאות, באופן עקבי ושוטף, כפי טענתו ואף אם נניח כי כך הוא, עסקינן בהוצאה חודשית של 2,222 ₪, אותה יש להפחית מהכנסותיו על מנת לאמור הכנסתו הפנויה.

48. מכלל האמור ניתן להיווכח שהתובע לא הציג ולו ראשית ראיה באשר להכנסותיו בפועל, כיום, מהעסק ולא עמד בנטל להראות השינוי הנטען במצבו הכלכלי, קרי שינוי לרעה. כך גם לא את השינוי בפועל כך שניתן יהיה להכריע בתובענה, עת נדמה, מהאמור, כי עסקינן בשינוי לטובה, לפחות כזה שתואם את גובה הכנסותיה של הנתבעת.

עוד ניתן להיווכח כי הכנסות הצדדים, למצער, דומות או זהות, קרי שיחס ההכנסות הפנויות הוא 50:50 ויתכן אף כזה הפועל לטובת הנתבעת נוכח גובה רכיב המשכנתא המשולם על ידה לעומת זה המשולם, לכאורה, על ידי התובע. אוסיף, כי נדמה שבפועל הכנסתו של התובע אף גבוהה מזו של התובעת ולכן היחס אף שונה.

לפיכך ניתן לקבוע כי לא הוכח שינוי שיש בו כדי להוביל לבחינת דמי המזונות שנפסקו ולכן אין מקום לבחון יישום ההלכה בבע"מ 919/15, בעניינינו

סוף דבר, גם ברכיב זה לא הצליח התובע להוכיח תביעתו ולכן אני מורה על דחיית טענתו כי קיים שינוי נסיבות מהותי במצבם הכלכלי של הצדדים.

49. מניהול ההליך על ידי התובע, וכפי שהתברר במהלך שמיעת הראיות ומהמסמכים שהוגשו לעיון בית המשפט, ניתן היה להיווכח מהתנהלותו חסרת תום הלב וכי התביעה הוגשה בחוסר ניקיון כפיים,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

1 תוך שימוש לרעה בהליכי בית המשפט. התובע בכתב תביעתו טען, כי מתגורר בבית אימו ואינו
2 עובד ובהתאם הגיש הרצאת פרטים ומסמכים וזאת בניגוד לאשר התברר. במהלך ניהול ההליך
3 נמצא כי לא כך הם פני הדברים. במועד הגשת התביעה, ועוד קודם לכן, התובע התגורר, עם בת
4 זוגו, ילדתה וילדם המשותף. התובע קיבל לידי דמי אבטלה במקביל לכך שניהל עסק מזון, מסוג
5 קייטרינג והפקת אירועים, בסיוע בת זוגו.

6
7 התובע הציג מידע מטעה ושגוי, במודע, הן באשר למגוריו, מצבו המשפחתי, הכנסותיו ואלו של
8 התא המשפחתי. עובדות אלו לא הוכחו על ידי התובע בעדותו והסבר מניח את הדעת לא ניתן.

9
10 התובע פנה לקבלת סעד בחוסר ניקיון כפיים ובחוסר תום, כאשר לנתונים בכתב תביעתו לא הייתה
11 כל אחיזה במציאות, הנתונים שהוצגו לא היו אמת, עת התבררה תמונה שונה לחלוטין, גם מעדותו
12 שלו ושל בת זוגו. בנוסף יאמר כי עת התברר הדבר, לא מצא התובע, לנכון, לעתור בבקשה לתיקון
13 כתב תביעתו והתאמתו למציאות בפועל.

14
15 נדמה כי דיי היה בכך כדי להביא לדחיית תביעתו של התובע.

16
17 עם זאת מצאתי להכריע בתובענה גם לגופן של טענות, כמפורט לעיל.

18
19 50. הנה כי כן, משום שלא עלה בידי התובע להרים הנטל המוטל עליו ולהוכיח תביעתו, אך לא
20 פחות מכך משום שפנה לבית המשפט בחוסר ניקיון כפיים ובחוסר תום לב, אין התובע זכאי
21 לסעדים שנתבעו על ידו.

22 נוכח התוצאה אליה הגעתי, והיות ובמסגרת ההליך התקיימו שני דיונים, התנהלו הליכים רבים
23 אני קובעת כי התובע ישא בהוצאות ההליך בסך 25,000 ₪.

24
25 משתם ברור התובענה התיק יסגר.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21307-04-24 ב. נ' ב.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

המזכירות תשלח החלטתי זו לצדדים.

מתירה פרסום פסק הדין ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ה, 22 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

דיאנה פסו-ואגו, שופטת

העתיק החלטה